

TAM TAM TAM

MĚSÍČNÍK ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ V EXILU

ROČNÍK IV.
ČERVEN

ČÍSLO 10
1977

PAN JAKOBA

H L Í D K A P R O S K A U T Y A V L Č A T A
PROF. FRANT. N Ě M E C /STŘÍBRNÝ LIŠÁK - 70 LET

Od 3. června 1977 zase jeden z našich praskautů si to hasí na stovku a my všichni, kdo ho známe, mu přejeme z plna srdce, aby tam doběhnul.

Vzpomínám, jak jsem dávno před válkou vedl kurs pro jeho rádece někde u Hodonína, pamatuji se dobře na naši spolupráci v Brně a nikdy nezapomenu jeho obětavé činnosti po válce. Žil pro skauting, bil se za něj a trpěl za něj více nežli mnozí z nás.

Sedmdesát je pro nás jenom kus života těžkého a pro něho to není stáří, protože zůstal mlád svým srdcem a duší a svým hlubokým pochopením pro mládež, která nestárne.

- Velen -

A ještě malá kytička k sedmdesátce.

Stříbrný Lišák měl a má své 'kouzlo osobnosti'. V kriminále, ač tam nebyl jediný ze skautských pohlavců, za ním přicházeli mladší bráškové nejraději. Přitahovaly je jeho vlastnosti: čestnost, rozšafnost, rozhled, prozíravost. Nikdy si nezádal s žaťáky. Byl realista v hodnocení politických i jiných situací a vždycky myslel, jako šachista, aspoň 3 tahy dopředu.

Přišel domů na amnestii v r. 1960. Na živobytí si vydělával mj. jako promítač ve Špindlerově mlýně. Za skautského jara 68 'je připraven'. Jednohlasně je zvolen ústředním tajemníkem hnutí. Je to muž na svém místě. Pak přichází třetí zrušení Junáka.

Tu a tam přijde o něm zmínka od přátel. Stříbrný Lišák to nemá lehké. To je pochopitelné. Ale nese svůj úděl jako muž. A tak mu posíláme k sedmdesátce vzpomínku a projev úcty a lásky.

- Cookie -

Hezké prožití táborů, hlavně hezké počasí a hodně odborek přeje všem čtenářům

- redakce -

M I S T R J A N H U S /1371 - 1415/

"Hledej pravdu, slyš pravdu,
uč se pravdě, miluj pravdu,
prav pravdu, drž pravdu,
braň pravdu až do smrti!" /M. Jan Hus/

V polovině října r. 1414 vydaly se na dalekou cestu z Čech dva vozy: Byl to mistr Jan Hus se svou družinou a ošlem jeho ovčety byla Kostnice /Konstanz am Bodensee/. Z této cesty se Hus domů nevrátil. Zemřel mučednickou smrtí - byl upálen dne 6. července 1415.

Jan se narodil r. 1371 v městečku Husinci v jižních Čechách. Své původní jméno - Jan z Husince - si později sám zkrátil. Vystudoval pražskou universitu, získal titul Mistra a stal se na tomto veřejném učilišti profesorem.

V té době měla církev ohromné bohatství a moc. Kněží vedli život plný rozmařilosti. Slibovali věřícím, že za peníze, odovzdané kotelu jim bude zajištěn posmrtný ráj. Proti tomuto prodávání odpustků i proti jiným nepravostem se Hus ostře stavěl a žádal, aby v církvi byly provedeny úpravy. Proto je označován, podobně jako Wicleff, Kalvín či Luther, jako reformátor. Husova kázání v kapli Betlémské v Praze vyvolala tolik nevole mezi kněžstvem, že byl z Prahy vypovězen. Hus kázal pak na venkově a z daleka k němu přicházely zástupy. Mistr Jan rovněž psal a při tom zavedl výborné zjednodušení způsobu psaní, které užíváme dodnes: čárky a háčky.

Prudké spory otráslaly zároveň papežskou stolicí - tři papežové se svářeli o tento nejmocnější církevní úřad! Nakonec byl svolán sněm do Kostnice, jehož úkolem bylo, nastolit v církvi pořádek. Ten byl však narušován též Husem a jeho reformními snahami - tím spíše, že lidé si ho vážili a poslouchali s úctou jeho kázání. A tak byl pozván, aby se zodpovídal před nejvyšším tribunálem z "kázání bludů". Brzy po příjezdu do Kostnice byl Mistr Jan uvržen do vězení. Možnosti hájit poznanou pravdu se mu nedostalo. A ten smutný konec už víte: Protože Hus odmítl odvolat to, co hlásal jako kazatel a katolický kněz, byl nakonec zavlčen za městské hradby, přivázán ke kůlu a upálen. A zase - tak jako tolikrát v dějinách: jména jeho vrahů upadla v zapomenutí, ale Husovy myšlenky uvedly v chod reformační hnutí, nejslavnější to dobu v dějinách českého národa.

Češi se rádi nazývají národem Husovým. Láska k pravdě tohoto statečného Čecha se nezalekla žádné oběti. Ještě dnes, rok co rok, sejde se vždycky početný zástup krajanů ve výroční den Husova upálení v Kostnici, aby uctil památku našeho největšího Čecha.

Když jsem složil Vlčácký slib, pustil jsem se do Stříbrné stopy. Znal jsem všechno - státní vlajku své vlasti i země, kde nyní bydlím, symbol smečky - orla a hory - jsem nakreslil hravě, skautská lilie bez problémů, kravatu mě naučil tatínek, knoflíky přišívát umím, kytice doma stejně dávám do vázy sám, ošetřovat zraněné - vždyť maminka je zdravotní sestrou! Rostliny znám česky i německy a jednoduchý výrobek ze dřeva? Vyřezal jsem kolébku pro pannu Jiřinu. Samorostry mám dva. Na kole jezdím prima, dopravní předpisy? Vždyť táta je u policie! Běhám jako zajíc, mám sbírku vylisovaných květin, luštit šifry umím od táty, knihovnu mám plnou českých knih a ve škole jsem získal pro skaut tři kluky.

Tak jsme seděli v klubovně a měli jsme trénu. Už předtím Vlčák ohlásil, že dnes se bude celou schůzku zkoušet.

Zkoušky byly přísné. Moc! Nemít tak dobrou přípravu, odstoupil bych. Muchomůrka nepoznal ani muchomůrku - ta ostuda. Stopař poznal z pér jen pero kohoutí, Bábovka neznal dopravní předpisy. Indián vyřezal jen kolík do zahrady - to neplatilo. Prvních pět kluků propadlo. Zkouška byla těžká a do mé duše se vkrádal strach./Tuhle větu jsem četl v detektivce!/ Konečně - Pytlík zvítězil. Odříkal všechno bleskurychle, předvedl sbírku kamení - kolik nerostů zde existuje! - ukázal dřevěnou misku ozdobenou indiánskými motivy, v krabičce první pomoci ani na pinzetu nezapomněl, měl hezkou sbírku nálepek z krabiček na zápalky - dopisuje si esperantsky se skauty z celého světa. A sto metrů podél lesa proběhl jako zajíc.

I Malér - takový nešika - složil zkoušku. Měl krásnou sbírku ptačích pér, jen u sojčino zaváhal, ale pak uhádnul správně.

Fotka přinesl album s fotografiemi. Od začátku smečky. I já tam byl. Pod každou fotkou datum a nápis, co znamená. U české hymny trochu zvrzнул "a to je ta krásná země" ale Lišák řekl, že to i dospělí zvrznou a dal to odhlásovat. Všichni hlasovali, že to nevádí a Fotka prošel.

Já přišel na řadu poslední.

Hrdě jsem ukázal koléčku se srdíčkem, sbírku vylišovaných květin, předvedl obvaz. Až došlo ke zpěvu národních písní.

Nejsem talent, přiznávám. Naučil jsem se lehké národní písně: Kočka leze dírou, Na tom pražským mostě a Ten náš pes. Doporučila mi to sestřička.

Notu jsem chytil moc vysoko. Vzal jsem to níž, ale to bylo zase moc nízko. Pak mi ušla notu Lišák. Zpíval jsem falešně. Kluci se začali smát.

"Nemáš hudební sluch, co?" zeptal se Lišák.

Začervenal jsem se a zavrtěl hlavou.

"To není nic špatného," podíval se Lišák přísně na řehtající se kluky. "Nemůže za to!" Obrátil se ke mně. "Nemohu tě pustit ke zkoušce Zlaté stopy. Bylo by to vůči ostatním nespravedlivé. Někteří neumějí vyřezávat ze dřeva nebo běhat - neprošli. Naučí se tomu. Máš někoho, kdo by tě učil zpívat?"

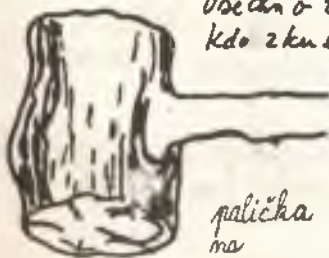
Polykal jsem slzy: "Moje sestra hraje krásně na housle. Překrásně!" podíval jsem se vzdorovitě na kluky, kteří se už nesmáli.

"Výborně! Brzo budeme zkoušky doplňovat, do té doby tě to sestra naučí. Je také skautka, že? Máš opravdu štěstí, že je takový hudební talent." Mluvil rychle a říkal toho ještě víc - asi proto, aby mi dopřál času, spolknout všechny slzy.

Když jsem to Máše vypravoval, povídá: "Taková maličkosti! Vždyť tys tu Stříbrnou stopu vlastně složil - jen písničky a to je úplně lehkoučké. Budeme spolu každý den cvičit! Já budu mít dobrý skutek a za měsíc máš stříbrnou stopu v kapsel!"

Všedno toto nářadí můžeme na tábore potřebovat
kdo zkusí něco vyrobít?

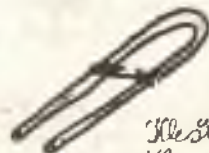
palička
na
maor

koléček

ramínko

Kleště
na žhavy
uhlíky

INDIÁNSKÉ ZNAČKY

 LEDEN
MĚSÍC
SNĚHU

 ÚNOR
MĚSÍC
HLADU

 BŘEZEN
MĚSÍC
VRAN

 DUBEN
MĚSÍC
TRÁVY

 KVĚTEN
MĚSÍC
SAZENIC

 ČERVEN
MĚSÍC
RŮŽÍ

 ČERVENEC
MĚSÍC
HROMŮ

 SRPEN
MĚSÍC
ZRNÍ

 ZÁŘÍ
MĚSÍC
LOVU

 ŘÍJEN
MĚSÍC
PADAJÍCÍHO
LISTÍ

 LISTOPAD
BLÁŽNIVÝ
MĚSÍC

 PROSINEC
MĚSÍC
DLUHÝCH
NOCÍ

 PONDĚLÍ
DEN
PRÁCE

 ÚTERÝ
DEN
HÁDEK

 STŘEDA
DEN
VOLNOSTI

 ČTVRTEK
DEN
HROMŮ

 PÁTEK
DEN
SLAVNOSTI

 SOBOTA
DEN
SHŘENÍ

 NEDĚLE
DEN
SLUNCE

 DEN,
DNES

 RÁNO,
VÝCHOD

 VEČER,
ZÁPAD

 VČERA

 ZÍTRA

červen•1977

LUCERNIČKA

10.

PŘÍLOHA
PRO SVĚTLUŠKY A VLČATA.

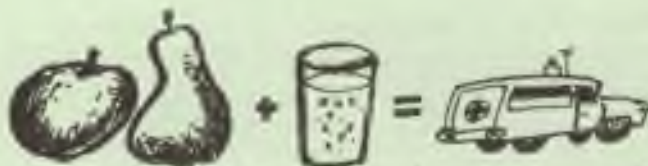

PINKUŠARŮV SEN...
/Kresba k Táboru
Bubáků -na str.4./

VODU PÍT JEN Z NEZÁVADNÝCH ZDROJŮ

Vodu vůbec pijeme jen z nezávadných zdrojů, jinak můžeme být snadno postiženi nepříjemnou střevní infekcí a ta tam je naděje na dobré umístění ve hrách a závodech.

NEPIJ NA OVOCE A NEDEJNIC NA TO, ŽE TVŮJ KAMARÁD TO DĚLÁ A DOSUD NEONEMOCNĚL!

Zvlášť nebezpečné je pít, a to nejen vodu, pojdáme-li ovoce (např. třešně nebo švestky).

lucernička

příloha STEZKY a TAMTAMU pro světlušky a vlčata.

Redakce : Radek+Štopka

Adresa: STEZKA, Postbus 199,

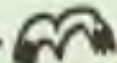
9670 AD WINSCHOTEN, Holland.

Milé světlušky, milá vlčata,
dnešním číslem končí 1.ročník LUCERNICKY.
Snažili jsme se vás pobavit a snad i trochu poučit. Je na vás, abyste posoudili, jestli se nám to alespoň z části podařilo.

Z celé řady činovníků, kteří se na velesení přihlásili k spolupráci na LUCERNICE jsme dostali příspěvky pouze od bratrů Cípy, Cookieho a Jana. Za jejich spolupráci děkujeme, stejně jako těm z vás, kteří nám psali, luštěli naše hádanky a posílali nám své kresbičky.

A protože prázdniny a s nimi tábor jsou již za dveřmi, přejeme vám pěkné vysvědčení a ten nejkrásnější tábor s nejnapínavějšími hrami, svítícím sluníčkem, každý den s vlajkou čistoty před vaším stanem, krásným koupáním, zkrátka splnění všeho, co si jen přejete.

Za celou redakci /t.j.i za Štopku/tiskne vaše levice

váš bratr *Radak*

pro detektivy ~ amatéry :

V naší redakci jsme našli následující šifrovaný dopis. Věříme, že jeho rozluštění bude pro naše detektivy-amatéry hračkou :

NEJŠÍM LE P DE T I TE K V E M SE JE STR A D Í K DEN.

ROZŠTILUŠLAN Y VŠECH ÚLY KOZCESPRÁVLANĚ !

M A B U C N A N O D O Z O R J

se vám omlouvá, že dnes nemůže vyprávět svůj další příběh. Chystá se na tábor a tak prý mu nezbyl čas.

TÁBOR BUBÁKŮ

POKRAČOVÁNÍ.

Všichni-jako na povel-se požívali do směru,kde jsme ve tmě na vrcholu Pindy tušili hrad Rámus.Jakoty zavěšen na nebi byl tam veliký - i na tu vzdálenost viditelný - hořící,ležící kříž -ohnivé,obrovské X. Nevím,byla-li to hrůza,otrach či zima,ale měl jsem dojem,že se všichni celí třeseme.Přestože Nšo-Či prohlásila,že si z nás nějaký bubák dělá legraci, někteří a možná že i všichni /dobře jsem to při tom špatném světle neviděl/ poklekli a nábožně se klaněli Ohnivému X na západní obloze.

Jen Svišť prohlásil:"Dobrou noc,já du teda špat!". Peka řekl,že dnešní noční hlídky převezmou raději činovníci,a čímž jsme docela rádi souhlasili.Rumcajse odtroubil večerku a my jsme urychleně vlezli do spacích pytlů,zatáhli uzávěry stanů a věřili,že alespoň pro tuto noc jsme v bezpečí.

Už v polospánku jsem uslyšel ze sousedního Svišťova stanu:"Ešlipak še Nšo-Či umyla,nebo bude žejtla eště čelná?".

Z Pindy k nám doléhal podivný hluk.

3. Nebudu vám popisovat,jak proběhla právě uplynulá noc.Sám to dobře nevím a mám to v hlavě všechno páte přes deváté pomíchané.Nejdříve se z Račího potoka stala Račí řeka,kde se to jen hemžilo krokodýly a jinou havětí.Pluli jsme po ní parníkem,jako z Twainova románu o Missisipi,na kapitánském mstku stál kapitán Peka s prvním důstojníkem Rumcajsem,oba tleskali do taktu černé Nšo-Či,která oděna do zástěrky z trávy a s věncem květin kolem krku hrála na kytaru.V tom přiletěl obrovský šíp a prostřelil nám lodní komín.A plavčík Svišť prohlásil"Už sem se vyšpal,doblej den!".Lodní siréna ječela na poplach a Nšo-Či - už bez zástěrky,bez květinového věnce a ne už černoška - mnou trásla a říkala:"Ty bubáku, už je dávno po budičku,jestli hned nevypadneš na rozcvičku,nepůjdeš se dneska koupat !"

A tak jsem otevřel oči a viděl,že ležím sice ve spacím pytli,ale vedle své nafukovací matrace a že je den a že jsem tu hroznou noc přežil.

Ze stanu jsem doslova vypadl, protože jsem si omylem obou levý gumák na pravou nohu a pravý na levou, načež jsem zakopl o stanový kolík a natáhl se. Okolo mého stanu právě pospíchala protivná světluška Kopretinka, která na celý tábor začala křičet: "Hele, Pinkusár si trénuje ještě před rozcvičkou plížení!". Tak vidíte, že ten den začal celkem smolařsky. A to nemluvím o tom, že nebylo pořád zatažené - jen-jen začít cedit. Rozcvičku vedla Nšo-Či, která už opravdu nebyla černá od sazí. Asi při její noční hlídce moc přšelo, nebo se opravdu umyla, jak o tom snil včera v noci Svišť. Rumcajs měl obvázanou levou ruku od té rozžhavené roury. A tak jsem viděl, že to s tím včerejším šípem od Ohnivého X nebyl sen, ale že se to opravdu událo. Bylo to vidět i na ustarané tváři bratra Peki, který hned po rozcvičce si něco tlumeně vykládal s Rumcajsem a s Nšo-Či. My jsme se zatím umývali v potoku, při čemž se nic neobvyklého nestalo. Až na to, že Jejda prohlásila: "Jejda, Pu tam už zase žbluňkl!". Vlče Pu je totiž trochu nechrabané vlče, kterému se za sedm dnů tábora podařilo až devětkrát spadnout při ranním umývání do potoka. A tím to vlastně taky už není nic neobvyklého. Jeho šestník Zor /když velí své šestce, neříká "pozor", ale "zor!" / už měl připraveny dva muže ze své šestky jako Puovy zachránce, takže Pua vytáhli a osušili. Kopretinka prohlásila, že už bychom raději měli umývání u potoka skončit, protože jestli ta voda, co vyšpláchla nahoru, když tam Pu vletěl, zase spadne dolů, budeme zrovnu všichni mokří. Šobul poradil Puovi, aby si složil odborku potapěče, jestli taková existuje. Potom jsme šli dělat úklid stanů. Vlajku čistoty dostal Pu, jelikož byl zvláště dobře umytý, k čemuž prohlásila Jejda, že to jejda-není žádný div. Při vztyčování vlajky se Svišť trochu spletl a začal zpívat "Žapad den, šlunka švit..." ale Zor mu řekl, že ještě nejdeme spát - vlastně spát a že náš sedmý táborový den teprve začíná. Tak se s tím smířil.

Zde přerušujeme vyprávění o Táboře Bubáků. Světluškám a vlčatům na letošním táboře holandské oblasti bude další pokračování předčítat o večerních černých hodinkách bratr Radek. A ti ostatní se s dalšími dobrodružstvími tohoto strašidelného tábora snad ještě někde setkají. Možná, že Tábor Bubáků i jednou vyjde jako knížka.

O hloupé

myši

Byla jednou jedna myš,
kožich měla jako plyš,
nedělala žádnou práci,
říkala, že kožich ztrácí
lesk. A proto raději
žila v naději,
že jednou všichni v myši říši
pozvednou číši
k její oslavě.
Popravdě,
každý myšák dobře ví,
že s hloupou myší nic nespraví.

Jiřina
Hubáčková

Myšlenka ji posedla,
jak se někde dočetla,
že myš ze správné rodiny
musí žrát každé dvě hodiny
sýr, aby se jí kožich leskl.
Tu ji nápad hlavou bleskl,
že u Novaků ve spíži
mají sýru pro čtyři.
Za časného jitra,
hned zítra,
vypraví se pro ten sýr,
co tak voní a má dír.

Vylezla na polici
a našla sýr v krabici.
Zobla si jen jako vrabec, a
rychle naplnila ranec,
a už chtěla běžet domů,
ale zabránil tomu
její obraz v kousku plechu.
Takže zapomněla v spěchu
na kocoura.
Očky mžourá nad svou krásou.
Tak jí kocour slup,
že z ní nezbyl ani chlup.

ŠIPKA : VZPOMÍNKA NA TÁBOR .

Noční hlídku, tu mám ráda,
i když jsem se někdy bála,
se zlodějem bych zatočila,
přes rameno ho hodila.

A kdyby ještě někdy vstal,
hned by pryč upaloval,
protože by se tak bál,
až by se tomu každý smál.

A kdo si chce poplakat,
musí v kuchyni pomáhat.
Cibule na krájení je tam dost,
na to jsi vždy vítaný host.

A co škrábat brambory,
z toho každý hned ělí,
první brambora, potom druhá,
to je hrozná nuda.

Ale když se při tom zpívá,
tak čas rychle utíká...

Ráz, dva, tři, kolena výš,
myslíš, že v posteli ještě spíš ?
Budíček je odtroubený
a Luďek nás už prohání.

Potom všichni stany uklízejí
a při tom moc vzdychají.
Kožná dostanou vlajku čistoty,
ale to musí mít i uši umytý.

Tábor se končí táborákem,
děti si naposledy hrají s Akem.
A s výstupy táborák
má každý skautík tuze rád.

Škoda, že už je konec tábora,
ale příští rok se sejdem znova.

bratr LOVEC Slamhams ODBOREK

ODBORKA „OCHRÁNCE ZVÍRÁT“ Z
PEKNE TĚ VYPUSTÍM
NA SVO-
BODU

JÁ TI DÁM OCHRÁNCE
ZVÍRÁT! KDE JE
TVOJ KANÁREK?

PEKNE TĚ VYSUOBO-
DÍM Z ŘETĚZU,
HODNEJ
PESAŇ-
KU!

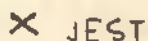

NEBYL TO
HODNEJ PESA-
NEK, ALE
ZLEJ PES.

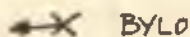
SNAD
ABYCH
SI TY
KALHO-
TY ZA-
ŠIL A
UDE-
LAL
SI TAK
ODBORKU
VYADLEN
KY:

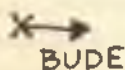
NOC

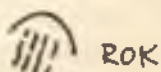
JEST

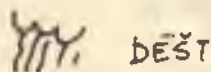
BYLO

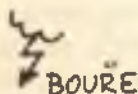
BUDE

ROK

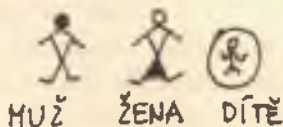
DĚŠT

BOŘE

VĚTR

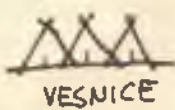
MUŽ

ŽENA

DÍTĚ

TABOR

VESNICE

PRÁCE

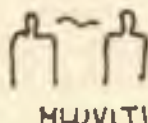
SKAUTING

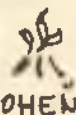
ZÁLESÁČTVÍ

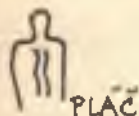
VIDĚL JSEM

MLUVITI

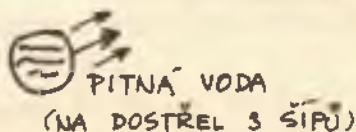
OHĚN

PLAČ

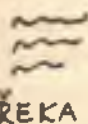

HLAD

PITNÁ VODA

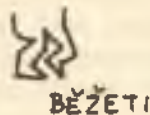
(NA DOSTŘEL 3 ŠÍPŮ)

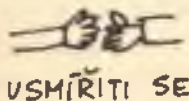
ŘEKA

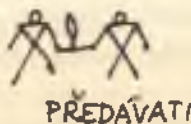
JÍTI

BĚŽETI

USMÍŘITI SE

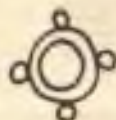
PŘEDÁVATI

KOUZELNÍK

RYCHLE

MANITOU

ODBORKA ODBORKA ODBORKA ODBORKA ODBORKA ODBORKA ODBORKA ODBORKA OD

P R V N Í P O M O C

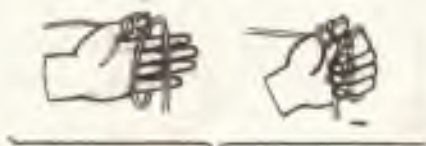

Ví, co má obsahovat příruční lékárnička, jak se opatřují léčiva proti zkáze, má vlastní lékárničku. Zná nejdůležitější obvazy. Umí nahraditi nejdůležitější potřeby - dlahy, nosítka - zvláště z přírodního materiálu. Rozumí krevnímu oběhu, pozná krvácení z tepen, žil, vlásečnic a umí je ošetřiti. Zná polohu hlavních kostí. Ví,

co je to zlomenina, vymknutí a krevní výron. Zná ošetření poruch, způsobených tepelnými rozdíly - spáleniny /i chem. látkami/, omrzliny, zmrznutí, úpal, úžeh. Zná ošetřování při horečkách. Zná první pomoc při otravách. Dovede ošetřit uštknutí zmijí, kousnutí vzteklym psem. Ví, kdy se dává antitetanové serum. Zná zákrok při vniknutí cizího tělesa do oka, ucha atd., odstranění třísky. Ví, jak se ošetřují puchýře a opruzeniny. Dovede zakročiti při mdlobách a bezvědomí, zasažení el. proudem, otravě svítiplynem, je-li oděv v plamenech, při otřesu nervů, v křečích. Zná hlavní metody umělého dýchání, zvláště u utopených. Ví, co je třeba zaříditi při infekčních nemocech. Zná způsoby dopravy nemocných a poraněných. Zná pomoc při proboření na ledě.

P R O B Y S T R Ě H L A V Y A Š I K O V N Ě R U C E

Na letní výpravě se vám může stát, že potřebujete v určitém místě přetrhnout provázek a nemáte ani nůžky, ani nůž. Lze to však provést holou rukou, aniž byste se poranili. Nejprve zkuste první způsob: Oviňte provázek několikrát kolem palce, potom ho vedte přes hřbet ruky a podvléknutím přes dlaň utvořte smyčku. Sevřete dlaň a přidržte prsty obě části provazu souběžně vedle sebe. Uchopte volný konec pravou rukou a prudce trhněte: tím se motouz přetrhne. Zkuste i druhý způsob: nejdříve oviňte prostředníček, potom třikrát ukazováček, dále vedte provaz přes hřbet ruky do dlaně; provlečením utvořte kolem dlaně smyčku. Pak stačí opět prudce trhnout volným koncem. /Pro názornost viz obrázky./

1.

2.

K O U Z E L N Ě B R Ý L E

Skauting je prý hra. Ale kdež, je to celá soustava her a některé se mohou hrát ustavičně, po celý život. Jsou zdrojem radosti a bohatství. Tak jako, příkladně, "Milošovy kouzelné brýle".

Nejlépe se tahle hra hraje, na výletě nebo na táboře, ale když se jí dobře naučíte, můžete hrát všude a neustále. Začnete docela obyčejným "Čáry máry fuk, ať mám na nose kouzelné brýle" a podíváte se na věci kolem sebe tak, jakobyste je viděli poprvé. Spatříte mnohé, co jste až dosud úplně přehlíželi a kolem čeho jste chodili bez povšimnutí. Zkuste to hned a pohlédněte z okna! Možná, že uvidíte hru stínů, větévku, která vám ladně kyne, plující oblaka. Spatříte nepřeborné množství krásy, které vám bylo utajeno: V každé travičce, šíšce, květince, ve kmeni či v lístečcích stromů, v broučcích i housenkách, ve

starých pařezech a v oblázcích na cestě je zakleto mnoho půvabu, barev a pokladů! Uvidíte i své spoluhráče, kteří nosí - tak jako vy - před očima neviditelné kouzelné brýle. Pokuste se něco z toho kouzelného světa zachytit na papír, zapsat, nakreslit, o fotografovat. Některé poklady si možná přinesete domů: pár větviček na mátohy, šnekův domeček, pár šišek či kamínků, sebraných na cestě. Na to poslední - pár oblázků, omletých a ohlazených vodou, rozhodně nezapomeňte. Po prázdninách si povíme, kterak těmto pokladům vdechneme život. Bude to další hra bez konce. Dobrou viditelnost skrze vaše neviditelné brýle vám přeje

Lučka

C O N Á S S P O J U J E

Poslední opakování: Věděli byste proč a kde se píše -i- či -y-? Milí rodiče, moc na vás myslím. My jsme družina Vyder, Mýval je u Medvěďů. My je se mizerně, utopil mýdlo. Bystřina, která tekla blízko tábora skoro vyschla a tak se myjeme u rybníka. Cesta vede přes mýtinu, kde obyčejně sbíráme byliny a vaříme čaj. Mlynář přijel s kobyloou, měla na čele bílou lysinu. Hřiběti se líbila. Dovezla pytel brambor. Sy-pali jsme je sýrem a pekli jsme z nich myši. P. šadu jsme sbili první - nedělali jsme s ní cavyky. Brzy se nám však rozsypala. Přibíli jsme prkna bytelněji. Ze zbytku prken jsme vyrobili nábytek. V noci se přihnala bouřka. Blýskalo se a bylo slyšet hromobití. Stan to však vydržel.

POVÍDÁNÍ PŘI MĚSÍČKU

Skaut Vinnetou sedí zamyšleně před stanem. Skautík Spuntík ho pozoruje.

Š.: Na co myslíš, bratře Vinnetou?

V.: Právě jsem se domodlil večerní modlitbu.

Š.: O co Pána Boha prosíš? Máš se přece dobře.

V.: Neprosím ho. Děkuji mu, že máme tak hezký tábor. Všichni jsou zdraví, milí, veselí...

Copak ty s tatínkem mluvíš, jen když něco potřebuješ? Když ho o něco prosíš?

Š.: Kdepak! S tátou si vypravujeme o všem možném. Zná všechno, skoro všechno! Je prima!

V.: Bůh je ještě víc prima. A zná všechno!

Š.: Ale neodpovídá, jako táta.

V.: Že ne? Vidíš náš vládný měsíček? Slyšíš zpívat slavíka? A zurčet potůček? Květ této malé pomménky - jak je krásný! Umělci to viděli. Je moudře sestaven, to poznali vědátoci. Všechno je tak krásné a dobře učiňáno.

Š.: Nejsen ani umělec, ani vědátor.

V.: Máš oči a uši. - Prosit máme ovšem také, jako prosíš tatínka. Bůh nás určitě nějak vyslyší - je-li naše prosba dobrá, ne zlá.

Š.: Teta prosila, aby se sestřenice uzdravila, ale ta zemřela. Hned po křtu.

V.: Dostala se hned k Pánu Bohu. Kdo ví, jak by to s ní dopadlo, kdyby žila déle. Nadá-li nám Bůh to, oč prosíme, dá nám něco lepšího, i když o tom hned nevíme. Někdy to poznáme už na světě.

Š.: To řekla teta také. Modlím se, aby ten protivný Jirka neměl samé jedničky. Je náfuca!

V.: Raději se modlí, aby nebyl protivný a ty abys měl dobré známky - ne však bez učení. Benediktinští mniši měli heslo: MODLI SE A PRACUJ. Když bych vesloval jen jedním veslem, točí se loďka dokola, ale mám-li dvě - modlitbu a práci - jedu vpřed!

NAŠE ZPRAVODAJSTVÍ

TÁBOR "BETA" musel být z technických důvodů místně i časově přeložen na loňské tábořiště Speacher-schwendi u St. Gallenu od 23.7. do 6.8.77.

SLIBOVÉ ODZNAKY ve zlepšeném provedení jsou opět na skladě u Hanky. Vůdcové táborů a oddílů, objednejte do konce června! Odznaky jsou číslovány, číslo se zanese do průkazu. VUDCOVSKÉ ZKOUŠKY složili Asinus a Šrámek z II. oddílu Curych. Blahopřejeme. ZÁLESÁCKÝ PUŤÁK se letos nekoná. Honza Kuchař má dovolenou v nevhodnou dobu. SAFARI LOCK 'frčí', takže naše parádivé sestřičky budou nosit kroj s větším nadšením.

MY JSME SKAUTSKÁ NOBLESA, nás to táhne do lesa. Více než do klubovny. Proto na bernský výlet do Jury přišlo 22.5. 30 dětí, což je oddílový rekord. SBOHEM, IV. ROČNÍK. Doufáme, že jsi spolu s Lucer*ničkou a Sem-tamem trochu pobavil, poučil, poinformoval. Přispěli do tebe: Velen, Cipa, Vrně + Fidli-fousek /písničky/ Balú, Ivo, Pohádka, Staša, P.Kopic, Jestřáb, Rorýs, Bahnák, Špendlíci, Máma, Maugli, Zmety, Somár, Radan a j.

DULEŽITÉ UPOZORNĚNÍ vedoucím táborů a oddílů! Světluškovské slibové odznaky podle nových krojových předpisů objednejte u Radka - nikoliv u Hanky! /Dr. C. Kučera, Oslofjord 72, Delfzijl, Nederland/

Taneční skupina "FOLKLOR 75", která vznikla při effretikonském oddíle našich exilových skautů, vystupovala letos 7.5. opět na slavnostním shromáždění panevropské unie Německa v Saarbrücken. Pořadem "Slovácké velikonoce" opakovala naše mládež svůj úspěch z minulého roku, kde na sebe upozornila na podobné slavnosti v Cáchách půvabnou českou besedou v nedostižných národních krojích. Hlavními řečníky byli Otto von Habsburg, Winston Churchill a Luděk Pachman.

Ze života severoněmeckých oddílů: Víte - či nevíte: Německo-Sever má již dva oddíly. Ten druhý se zrodil v okolí Pfungstadt a čítá 24 duší. Kamzíci a Lišky jsou skauti, Sobi jsou vlčata, dívčí družina jsou záby a nejmladší jsou tři šotci. S těmi už se dá něco podnikat! A taky se podniká! Pfungstadští se scházejí na pravidelných schůzkách každé 3 týdny, ale dříve, než k nové schůzce dojde, přinesou jim listonoš oběžník "Telegram", oddílový nepravdělník, který jim připomene to, co prožili i to, nač se mají připravit. Kromě Telegramu je spojuje červená a modrá telefonní linka a všelijaké nepravdělné podnikání jako na příklad bruslení na frankfurtském kluzišti v zimě a svatodušní tábor "Intercamp" koncem května.

"INTERCAMP 77" - bylo malé mezinárodní svatodušní setkání - /1100 skautů/, kterého se zúčastnily oba naše oddíly Německo-Sever jako rovnocenná jednotka /oddíl o 15ti členech/. Naši bratři snahovitě reprezentovali, naše vlajka vlála na stožáru!

První cena za táborový zpěv - přítomnost Igora Cvičky a Maugliho úspěch vysvětluje. Ale mezinárodní tiskové agentury připomínají ještě úspěch v celotáborových sportovních hrách "It's knockout" /první místo/, Jožovu cenu za nejpřesnější zprávu z Hike, Pavlovo první místo v Hike, Flíčkovo první místo v mezinárodní uzlovací soutěži a Mařv výkon u kuchyně. Všem vyznamenaným i zúčastněným provolává Tam-tam jménem celé naší organizace radostné: UMÍÍÍÍ !!!!!

Redakční kruh Tam-tamu : Cookie, Pirátka a spol.

Předplatné číni pro čtenáře z CH Fr 14,-, z ostatní Evropy DM 15,-

Bankovní spojení :

ze zámoří § 8,-

Schweizerische Volksbank Murten, Konto 30/10771/33 - Tschechoslowakische Pfadfinder. Postscheckkonto banky 17-988 Fribourg /Schweiz/.

Čtenáři z Německa mohou použít též konta v BRD :

Rüsselsheimer Volksbank, BLZ 500 930 00 , 6090 Rüsselsheim,

Kto.Nr.200845.02 Tschechoslowakische Pfadfinder i.d.BRD.

A.Z. 3000 Bern 1

Postretouren an :

Postfach 295
CH-8021 Zürich 1

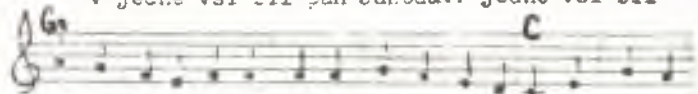
Verband der
Tschechoslowakischen
Pfadfinder in der Schweiz.

Pan JAHODA

V jedné vsi žil pan Jahoda. V jeane vsi žil

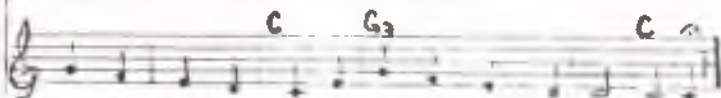
pan Jahoda, tři syny měl, tot náhoda, tři syny měl,

tot náhoda. Nejstarší syn poprosil tátu,

aby ho přihlásil u skautů. Otec k tomu svolení dal, peněz na kroj

hned mu chystal, peněz na kroj hned mu chystal.

2. Tomu opěla se matka, že je dobr: každá zlatka.
Viožila se do toho zmrška, vzteky rozkoušala vrátka,
třísek měla plnou hubu, sarti na ni dělala bu, bu.
3. Nejstarší syn ve své nudě oběsil se hned na půdě.
Prostřední syn, víca bratra, skočil zas z třetího patra.
Nejmladší syn ve své bolu utol, il se v alkoholu.
4. Otec sundal klobouk s hlavy, skočil s mostu do Vitavy.
Z toho plyne ponaučení, setrnost vždy dobra že není:
Chceš-li syna zauter mít, musíš kroj mu opatřit!

